HUGO RIPELIN DE ARGENTINA
Salzburg (?), 2. Hälfte 14. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

¶ Item in theologicis sic ē q' habitus gnant actus
¶ Hi in cardinalibus ē econuerso. quia ibi actus gē
nant hitus. sedm q' dicit plis quales inquqm sunt
actus tales sunt hitus. **Diuisiuis theologis mgnē-**

A nima quantum ad suipiorem ptem inqua con
sistit ymago trinitatis rectificaribus ptes. vtt.
uirtutes theologicas. vñ sicut ymago creatoris
consistit in trinitate psonarū ⁊ unitate ēntie. sic
ymago recreacōnis consistit in trinitate hitauum ē
unitate grē. ¶ Plios aūt tres hitus uirtutum a
nima fertur in suiuminam sedm tria appata tribus
plonis. ita q' fides dirigit in summe uerum creden
do ⁊ assentiendo. ¶ Spes uero in summe arduum
inuitendo ⁊ exspectando. ¶ Caritas aūt in summe bonū
desiderando ⁊ amando. ¶ Virtutes aūt theologice
diffunt int se multipliciter. ¶ Primo sedm actus pp
os. ¶ Nam fides facit deos assentire. Spes deo cō
fide. ¶ Caritas facit deum diligē. ¶ Secdo diffunt
rōne subiecti. ¶ Nam fides ē in rōnali. ¶ Spes in ira
scibili. ¶ Caritas in concupiscibili. ambe sunt
in uoluntate que pp similitudinem actuum accipiū
nomē habē potentiarū. ¶ Tertio diffunt rōne obiti
¶ Nam fides ē circa iium. spes circa arduum. cari
tas circa bonum. ¶ Quarto rōne effectū. ¶ Nam fi
des deum in pseuti sequitur. spes medium usq; comi
tatur. caritas penuit amplexatur. ¶ Quinto diff
unt rōne quia p fidem deus cognoscitur ut
uitas. p spem habet ut ciuitas. p caritatem diligit
ut bonitas. **De fide.**

F ides sm apostolum ē sbā rerū sperandarū argu
mentum non apparentium. ¶ In hac diffinicō
ne fides di sbā. i. fundamentum sbstans edifica
cō spūali q' ē grē ⁊ glā. ¶ Ipsā namq; fides fa
cit iam aliqualiter res sperandas in nobis sbsistere p grīam